

som et eksempel på, at man kunne nå lige så langt med metadon. Det er ikke det, der fremgik af den høring, vi havde i Folketinget. Der ligger en rapport, som er tilgængelig for alle Folketingets medlemmer og formentlig også pressen, om den høring, vi lavede den 21. oktober 1998, og her siger den tyske repræsentant, der er kendt for metadonforsøget i Hamburg – og jeg citerer fra side 49:

»Erfaringerne fra Hamburg tilsiger desuden, at tilbudet om behandling også bør omfatte kontrolleret heroinuddeling.«

Og hvorfor siger han nu det? Han siger det, fordi de er nået til præcis den samme konklusion i Tyskland som i Holland og Schweiz, og som vi er en del her i Danmark, der er nået til, nemlig at der er en gruppe, vi ikke når. Det er interessant, fordi jeg tror, alle antog, at det tyske standpunkt på konferencen ville være, at man kunne klare det lige så godt med metadon. Men det var ikke det tyske standpunkt. Det tyske standpunkt var, at der er en gruppe, vi ikke når, og det er jo derfor, den nye tyske regering nu har besluttet at starte et forsøg i mig bekendt ni byer med heroinuddeling for at nå nogle mennesker, man ellers ikke når.

Jeg skal også kvittere over for De Radikale, som jeg også synes ejer tvivlens nådegave og vil lade deres endelige beslutning afhænge af WHO-rapporten, og jeg skal takke for støtten fra fru Jette Gottlieb og hr. Tom Behnke.

Jeg skal sige til fru Tove Videbæk, der mener, at udlevering af heroin ikke er behandling: Det forstår jeg slet ikke. Målsætningen er også i SF's oplæg stoffrihed som endemålet.

Fru Tove Videbæk skitserede det sådan, at der er en direkte modsætning mellem at bevæge sig ind i heroinforsøg og have et endemål, som hedder stoffrihed. Det er heller ikke i overensstemmelse med de schweiziske erfaringer. De schweiziske erfaringer er, at hvis man får stabiliseret det stressede og dybt uværdige liv, som er narkomanens liv, og kan nå ind til en samtale, kan heroinen også være et middel, der virker i retning mod stoffrihed, og derfor vil jeg godt spørge: Hvorfor er fru Tove Videbæk så skråsikker på, at man ikke med heroin kan arbejde mod det endemål, der hedder stoffrihed? Det forstår jeg ikke. Det er i modsætning til de erfaringer, vi har fra de schweiziske forsøg, og jeg synes i øvrigt også, det er i modstrid med sund fornuft.

De andre spørgsmål synes jeg altså også er lidt langt ude. Det kan ikke passe, at Kristeligt

Folkeparti ikke har et bedre argument end at spørge, om man skal ud og købe på det sorte marked. Det er næsten lidt pinligt for debattens ordentlighed, synes jeg.

Jeg vil runde af med at sige til fru Tove Fergo, at jeg synes, det var en flot tale om, hvad der sker, når man sænker de ideologiske parader bare en smule, og når man – selv om det er besværligt og udfordrende – tør kigge ud i den rå, brutale virkelighed. Ingen kan vel mistænke fru Tove Fergo for at gøre det af ideologiske grunde.

Så vil jeg sige, at jeg modtager – som jeg antager hovedparten af Folketingets medlemmer gør – to typer breve: en type, hvor afvænnede narkomaner siger: Lad være med det her, gør som vi, gå vejen ligeud og sørg for at blive afvænnet. Jeg har meget stor respekt for det synspunkt, specielt når man ved, hvor svært det er.

Jeg modtager også en anden type breve, nemlig fra pårørende til en elsket bror eller en elsket søster – breve fra forældre, der skriver: Havde I bare kunnet give os det tilbud, så havde vi måske stadig haft den, vi ikke har længere. Jeg synes også, de har en ret til at blive hørt, og jeg har altid syntes, det er underligt, når der er mennesker, der mener, at der kun er én vej til menneskehedens frelse – specielt når man lader andre betale prisen for at mene, at der kun er én vej.

Jeg vil runde af med at sige, at der i øjeblikket er meget store bevægelser rundt om i det danske landskab, og jeg tror, man må sige, at det er de politiske ordførertaler, som jeg har kvitteret for, også udtryk for. Der er megen bevægelse rundt om i landet. Vi får nu meldinger fra amterne om, at de gerne deltager i denne type forsøg, og vi får meldinger fra behandlere, der tidligere ikke har udtalt sig: Dansk Sygeplejerskab og på det sidste Socialpædagogernes Landsforbund, der siger, at de godt vil medvirke i sådan et forsøg, og det er jo netop dem, der kommer til at medvirke.

Jeg vil kvittere for det, jeg betragter som det mest imødekommende afslag, Folketinget nogen sinde har givet på et beslutningsforslag, og jeg afventer med meget stor spænding, at WHO kommer med sin rapport.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg er stadig af den opfattelse, at vi har et hængselparti. Nok har vi nu også hørt hr. Villy Søvnald sige, at vi må afvente, hvad WHO